

Indicatietarieven in IE-zaken

Versie 1 april 2017

Voorwoord

Artikel 14 van Richtlijn 2004/48/EG betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PbEU 2004, L 157/45; hierna: de Handhavingsrichtlijn) bepaalt dat de lidstaten zorgdragen dat in procedures inzake de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten als algemene regel de redelijke en evenredige gerechtskosten en andere kosten die de in het gelijk gestelde partij heeft gemaakt door de verliezende partij zullen worden gedragen, tenzij de billijkheid zich daartegen verzet. Deze bepaling is in Nederland geïmplementeerd in artikel 1019h Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv).

Blijkens punt 17 van de considerans van de Handhavingsrichtlijn moet in dit verband naar behoren rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van elk afzonderlijk geval. Teneinde de praktijk evenwel een handvat te bieden om de redelijkheid en de evenredigheid van de gemaakte proceskosten te kunnen beoordelen en om het mogelijke kostenrisico beter te kunnen inschatten in een vroeg stadium, hanteren de rechtbanken sinds 1 augustus 2008 zogeheten indicatietarieven. Deze regeling is op 1 januari 2014 herzien.

Nadien hebben zich enkele ontwikkelingen in de rechtspraak voorgedaan. Zo heeft het Hof van Justitie van de EU zich in het arrest *United Video Properties* uitgesproken over de interpretatie van artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn en heeft het daarbij een aantal voorwaarden gesteld waaraan een systeem van forfaitaire tarieven dient te voldoen.¹ Daarnaast heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de rechter de taak heeft ambtshalve te beslissen over de toewijsbaarheid van de proceskosten en de hoogte daarvan.²

Deze ontwikkelingen en de herziening door hoven en Hoge Raad van hun regelingen hebben geleid tot aanpassing van de regeling inzake indicatietarieven. Daarmee wordt tevens beoogd voor alle betrokken procespartijen de voorspelbaarheid van het kostenrisico te vergroten en daarmee de toegang tot de rechter te waarborgen. Voorts is ernaar gestreefd de tekst van de regelingen voor de Hoge Raad, de hoven en de rechtbanken zoveel mogelijk gelijk te trekken.

¹ HvJ EU 28 juli 2016, C-57/15, [ECLI:EU:C:2016:611](#) (United Video Properties).

² HR 4 december 2015, [ECLI:NL:HR:2015:3477](#) (LMR), rov. 6.2.1.

Voor octrooizaken zullen, gelet op de specifieke kenmerken van dat intellectuele-eigendomsrecht, afzonderlijke tarieven worden bepaald door de rechtbank Den Haag.

De onderstaande regeling en tarieven zijn tot stand gekomen na consultatie van de Nederlandse Orde van Advocaten. Zij gelden met ingang van 1 april 2017, tenzij voor die datum vonnis is bepaald. De regeling en tarieven zullen periodiek worden geëvalueerd en zo nodig aangepast.

Indicatietarieven rechtbanken

Categorieën (zie ook punt 8)

Categorie I. Kort geding

- a. zeer eenvoudig, niet bewerkelijk: liquidatietarief
- b. eenvoudig: maximaal € 6.000
- c. normaal: maximaal € 15.000
- d. complex: maximaal € 25.000

Categorie II.a Bodemzaken

- a. zeer eenvoudig, niet bewerkelijk: liquidatietarief
- b. eenvoudig: maximaal € 8.000
- c. normaal: maximaal € 17.500 (t/m CNA of re- en dupliek)
maximaal € 20.000 (na aanvullende akte-/conclusiewisseling en/of pleidooi)
- d. complex: maximaal € 35.000 (t/m CNA of re- en dupliek)
maximaal € 40.000 (na aanvullende akte-/conclusiewisseling en/of pleidooi)

Categorie II.b. Incidenten in bodemzaken

- a. zeer eenvoudig, niet bewerkelijk: liquidatietarief
- b. eenvoudig: maximaal € 1.000
- c. normaal: maximaal € 2.500
- d. complex: maximaal € 5.000

Hof van Justitie EU

Verhoging voor procedures waarin de rechtbank prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft gesteld: maximaal € 15.000

Uitgangspunten

1. Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied van de indicatietarieven wordt als volgt afgebakend.

- a. De tarieven worden toegepast in procedures waarop artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn van toepassing is.³
- b. In geval van een gemengde grondslag (bijvoorbeeld merkinbreuk en misleidende reclame) volgt een kostenveroordeling met toepassing van artikel 1019h Rv voor de proceskosten die moeten worden toegerekend aan het deel van de procedure dat onder het bereik van artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn valt. Voor de overige kosten wordt een evenredig deel van het liquidatietarief toegepast.
- c. Toepassing vindt ook plaats in incidenten in de hiervoor genoemde procedures en in procedures die het vervolg zijn op de hiervoor genoemde procedures, voor zover die incidenten en procedures onder het bereik van artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn vallen.⁴
- d. Deze tarieven zijn niet van toepassing in octrooizaken.
- e. Deze tarieven gelden uitsluitend voor de procedure in eerste aanleg.

2. Desgevorderd

Artikel 1019h Rv (en dus het indicatietarief) wordt alleen toegepast indien dat uitdrukkelijk is gevorderd of verzocht.⁵ Dat geldt ook wanneer de gedaagde aanspraak maakt op vergoeding van de proceskosten op de voet van artikel 1019h Rv. Voor die aanspraak is een reconventionele vordering niet nodig.

3. Kosten

De indicatietarieven betreffen uitsluitend de werkzaamheden van de advocaat met inbegrip van de buitengerechtelijke advocaatkosten, echter niet de kosten van ingeschakelde deskundigen. De indicatietarieven zijn exclusief verschotten, griffierechten en BTW. Met BTW wordt uitsluitend rekening gehouden indien een partij deze niet kan verrekenen met de eigen BTW-aangifte.

4. Overeenstemming

Indien partijen over de hoogte van de proceskosten uitdrukkelijk⁶ overeenstemming hebben bereikt, wordt het overeengekomen bedrag geacht een lumpsum te zijn,

³ Zie nader Gerechtshof Den Haag 29 maart 2011, [ECLI:NL:GHSGR:2011:BP9443](#) (Thuis kopie), rov. 8. Vgl. ook HvJ EU 10 april 2014, C-435/12, [ECLI:EU:C:2014:254](#) (ACI/Thuis kopie), rov. 59 ev.; HvJ EU 15 november 2012, C-180/11, [ECLI:EU:C:2012:717](#) (Bericap); Gerechtshof Den Haag 26 februari 2013, [ECLI:NL:GHDHA:2013:BZ1902](#) (Danisco).

⁴ Zo valt bijvoorbeeld een exequaturprocedure waarin wordt verzocht om erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing die in een andere EU-lidstaat is gegeven in het kader van een procedure tot handhaving van een intellectuele-eigendomsrecht, onder het bereik van artikel 14, zie HvJ 18 oktober 2011, C-406/09, [ECLI:EU:C:2011:668](#) (Realchemie). Over een geschil over proceskosten ingeval van intrekking van een kort geding, zie HR 3 juni 2016, [ECLI:NL:HR:2016:1087](#) (GIA Systems).

⁵ HR 4 december 2015, [ECLI:NL:HR:2015:3477](#) (LMR).

⁶ Het niet betwisten van de hoogte van de gevorderde proceskosten is daartoe niet voldoende. Aangenomen mag worden dat het door partijen overeengekomen bedrag kan worden aangemerkt als redelijk en evenredig als bedoeld in artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn, zodat dit bedrag dient te worden toegewezen. In uitzonderlijke gevallen kan de rechter evenwel ingrijpen en daartoe een specificatie opvragen. De rechter heeft immers de taak

derhalve met inbegrip van verschotten en griffierechten, alsmede – indien van toepassing – BTW, tenzij anders aangegeven. Het tussen partijen overeengekomen bedrag zal in beginsel worden toegewezen, zonder dat een specificatie als bedoeld in punt 5 wordt verlangd.

5. Specificatie: vereisten

Onverminderd het bepaalde in punt 4, dient een gedetailleerde opgave te worden overgelegd van:

- a. het gehanteerde (uur)tarief van de betrokken advocaat/advocaten, en eventuele prijsafspraken, waaronder begrepen *success fees* en soortgelijke afspraken (zoals een prijsverlaging ingeval van verlies);
- b. een overzicht dat duidelijk maakt welke tijd, welke advocaat op welke datum aan bepaalde werkzaamheden heeft besteed, waarbij de werkzaamheden voldoende concreet moeten zijn omschreven (bijvoorbeeld: opstellen dagvaarding, overleg cliënt, bestudering rechtspraak);
- c. een specificatie van de aard en hoogte van de verschotten, alsmede - indien tevens aanspraak wordt gemaakt op vergoeding van BTW (zie punt 3) - een onderbouwing waarom BTW verschuldigd is;
- d. indien van toepassing (zie punt 9): een indicatie welk deel van de gevorderde kosten respectievelijk aan de conventie en de reconventie en/of incidenten moet worden toegerekend; en
- e. indien van toepassing (zie punt 1(b)): een indicatie welk deel van de gevorderde kosten moet worden toegerekend aan het deel van de procedure dat onder het bereik van artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn valt.

Ten aanzien van punten d en e geldt dat als partijen het eens zijn over de omvang van de respectieve aandelen in het geschil, dat als uitgangspunt zal worden gehanteerd; bij gemotiveerde betwisting of bij gebreke van een deugdelijke opgave zal een schatting worden gemaakt.

6. Termijn van indiening

Tenzij de rechtbank anders heeft bepaald, moet de proceskostenopgave worden ingediend binnen dezelfde termijn die geldt voor het indienen van de laatste producties. Tot uiterlijk 24 uur voor de zitting kan deze proceskostenopgave worden aangevuld met een gedetailleerd overzicht van de sindsdien gemaakte en de nog te verwachten kosten.

7. Hoogte proceskostenveroordeling

a. Niet onderbouwd

Indien de gevorderde proceskosten niet zijn onderbouwd zoals bedoeld in punt 5, zal in beginsel ten hoogste het liquidatietarief worden toegewezen.

b. Wel onderbouwd

Indien de gevorderde proceskosten wel zijn onderbouwd zoals bedoeld in punt 5, zullen de redelijke en evenredige proceskosten worden toegewezen, zijnde ten hoogste het maximale indicatietarief van de toepasselijke categorie, met inachtneming van hetgeen in deze regeling overigens is bepaald. Hogere bedragen - dus boven het maximale indicatietarief van de toepasselijke categorie - worden alleen in bijzondere gevallen toegewezen op basis van de specifieke kenmerken van het geval.

8. Categorie-indeling

De tarieven maken onderscheid tussen verschillende categorieën procedures. Voor de vraag in welke categorie een procedure valt, kan onder meer worden gelet op:

- de omvang van het (redelijkerwijs noodzakelijke) feitenonderzoek ten behoeve van de procedure;
- de omvang van het relevante feitencomplex;
- de grondslagen van de vorderingen (met inachtneming van eventuele wijzigingen van eis);
- de omvang van het verweer (meerdere grondslagen en een groot aantal verweren zullen vaak leiden tot een complexere procedure);
- het aantal proceshandelingen;
- het aantal relevante producties;
- het financiële belang van de zaak, voor zover kenbaar.⁷

Ook kan worden getoetst of de inzet van het aantal advocaten aan een zijde gelet op de omvang en complexiteit van de procedure redelijk en evenredig is.

9. Incidenten

Voor incidenten kan een bedrag worden toegekend als genoemd onder IIb, waarbij de toe te passen categorie betrekking heeft op de complexiteit van het incident (en niet die van de hoofdzaak). Hierbij kan een mindering worden toegepast indien kosten gemaakt voor het incident zullen hebben geleid tot uitsparing van bepaalde kosten in de hoofdzaak. Beslissingen over proceskostenveroordelingen in incidenten zullen in beginsel worden aangehouden totdat in de hoofdzaak is beslist.

10. Conventie en reconventie

Uitgangspunt is dat de procedure in conventie en de procedure in reconventie afzonderlijke procedures zijn. Voor toepassing van de indicatietarieven kunnen drie categorieën worden onderscheiden:

- a. De procedure in conventie en de procedure in reconventie hangen in het geheel niet samen: in beginsel wordt voor beide procedures afzonderlijk het toepasselijke indicatietarief gehanteerd. Aldus kan het toepasselijke indicatietarief zowel in conventie als in reconventie (dus twee maal) worden toegekend. Hierbij kan wel een mindering worden toegepast in verband met het feit dat bepaalde kosten worden uitgespaard.
- b. De procedure in conventie en de procedure in reconventie hangen volledig met elkaar samen - bijvoorbeeld indien in de procedure in conventie op een verbodsvordering wegens inbreuk uitsluitend het verweer wordt gevoerd dat geen inbreuk wordt gemaakt wegens nietigheid van het ingeroepen IE-recht en in de procedure in reconventie onder aanvoering van dezelfde argumenten de nietigheid van dat IE recht wordt gevorderd: het toepasselijke indicatietarief geldt voor de conventie en reconventie tezamen.
- c. De procedure in conventie en de procedure in reconventie hangen deels maar niet volledig met elkaar samen: in beginsel wordt voor beide procedures afzonderlijk het toepasselijke indicatietarief gehanteerd, maar wordt vervolgens rekening gehouden met de mate van verwevenheid tussen de in die procedures ingenomen stellingen. Dat kan ertoe leiden dat in één of beide procedures van een lager tarief wordt uitgegaan dan het toepasselijke indicatietarief zou indiceren.

⁷ Zo zal het minder voor de hand liggen om een niet bewerkelijke procedure waarin sprake is van grootschalige inbreuk met omvangrijke schade, aan te merken als 'zeer eenvoudig'. Daarentegen ligt het wel voor de hand om een niet bewerkelijke procedure waarin sprake is van een kleine inbreuk (bijvoorbeeld een foto op de website van een particulier die op eerste verzoek wordt verwijderd) als 'zeer eenvoudig' aan te merken.